

stor Udstrækning ogsaa i den kommende Tid, vil have et vaagent Øje med, at sligt ikke finder Sted, og i Særdeleshed vil paase, at de Brug, der er gode Husmandsbrug, og som ligger bekvemt og godt, ikke bliver nedlagt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Piper: Dette Lovforslag er en Fortsættelse af de midlertidige Love, vi har haft i de senere Aar, Love, som i høj Grad har været nødvendige til Hindring af den Udvikling, som synes at være stærkere end den, om hvis Ønskelighed man fra alle Sider er enig, nemlig Forøgelsen af Landbrugenes Antal, idet Udviklingen, naar den faar Lov at følge frie Baner, gaar i den Retning, at en hel Del af de mindre Landbrug bliver spist op. Der maa jo være særdeles stor Trang til at fortsætte med denne midlertidige Lovgivning, naar man ser, hvor galt det er gaaet i den Tid, den radikale Regering har siddet, i 1916—20, idet der er forsvundet mange Landbrug, skønt det radikale Parti altid har gjort sig stærkt til Talsmand for og er gaaet med til betydelige Ofre for at forøge Landbrugenes Antal. Den højtærede Landbrugsminister har bebudet, at han i Løbet af den Tid, i hvilken denne Lov skal gælde, vil foranledige, at Spørgsmaalet tages op til en alsidig Overvejelse, formentlig i en Kommission, og at der da vil blive fremsat Forslag til en blivende Lov. Dette imødeser jeg med stor Tilfredshed, idet man da forhaabentlig kan faa bedre og fastere Regler at gaa efter, end man hidtil har haft, thi det er jo ganske meningsløst, at man hvert Aar ofrer meget betydelige Summer af Statskassen paa at fremskaffe nye Landbrug, medens der samtidig forsvinder en hel Del af dem, der allerede bestaar.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovens Forlængelse med de foreslaaede smaa Ændringer. Jeg imødeser da, at man, inden Lovens Gyldighed ophører, i Rigsdagen kan komme til at behandle Forslag til en blivende Lov, som kan danne et heldigt Grundlag for den fremtidige Udvikling paa dette Omraade.

Holdgaard: Da man fra alle Sider er enig om at ville stemme for det foreliggende Lovforslag ud fra den Forudsætning, at det er nødvendigt at lovgive paa dette Omraade, finder jeg ingen Grund til at uddybe Spørgsmaalet om Udstykning af Jord eller Nedlæggelse af Landbrug, men

jeg finder Anledning til at rette den Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, hvorledes det kan gaa til, at der, naar en saadan Lov er gældende, er blevet og bliver nedlagt et meget betydeligt Antal smaa Landbrug, som det er udtalt i Folketinget. Er man ikke fra Ministeriets Side i Stand til at gribe ind og sørge for, at Loven i nogen Maade overholdes? Jeg hører til dem, som i høj Grad beklager, at Udviklingen, naar man ofrer saa betydelige Beløb paa Oprettelsen af smaa Landbrug, samtidig gaar i den Retning, at der nedlægges saa at sige lige saa mange, som der oprettes. Jeg tror dog ikke, at det, som Ordføreren for det konservative Folkeparti (Piper) syntes at ville give det Udseende af, kan være det radikale Partis Skyld; vi kan i alt Fald ikke bære noget Ansvar for den Nedlæggelse af Landbrug, som er foregaaet i det sidste Aars Tid, jeg synes, det vilde være for meget at ville tillægge os Skylden derfor.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Bojsen: Jeg synes, at dette Lovforslag strider mod den Tendens, som tidligere fra flere Sider har gjort sig gældende, nemlig at det gjaldt om at faa saa meget Jord som muligt gjort til Genstand for fri Handel og Omsætning. Naar man taler om, at der skulde være Jordhunger i Danmark — og det er der talt meget om —, saa hviler det jo paa den Grundsætning, at der skulde være for lidt Jord i den frie Omsætning. Jeg beklager derfor nogle Bestemmelser i dette Lovforslag. Fra gammel Tid har det været saaledes her i Landet, at man søgte at bevare 72 000 Hovedparceller, som væsentligt tilhørte Gaardmandsklassen, og desuden et Antal Herregaarde. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke, skal jeg lade staa hen. Jeg hører til dem, som tror mest paa Frihed, jeg tror, det havde været heldigt at have Frihed over hele Linien, men det har der ikke været. Man har i mange, mange Aar holdt sig til Hovedparcellerforpligtelsen, og som bekendt har mange Landboere haft denne Hovedparcellerforpligtelse, hvad man kan se af deres Skattebog, idet Bogstavet A i saa Tilfælde er føjet til Matrikelnumret. Men der har været Frihed til at sælge Parceller, og naar man vil spørge om, hvor mange Parceller der er tilvejebragt i vort Land, tør jeg frit sige, at der er maaske dobbelt saa mange Parceller, som der er Hovedparceller. Der har altsaa været Frihed til at sælge alle disse Biparceller, om jeg maa kalde dem saa, og det betragter jeg som et stort Gode.